

Bước Chân Hoang Đàng

Sơn Dương

1. Con đi, đi mãi phương trời gió bụi đường mờ che lối. Nương
2. Đam mê vui thú sa đọa vầy vùng ngập ngựa đen tối. Rong
3. Thương con sao mãi chưa về khiến cả lòng cha tan nát. Đêm

theo thú lạc trần gian bỏ đi ngày tháng con biển biệt. Bổng
chơi mãi ở trời nao bỏ quên người cha già hiền hòa. Quê
khuya đếm từng giờ canh hời con giờ con nơi phương nào? Nước

chốc thế giới quay đầu: không bạn bè, không cả người thân. Con
hương cha đang ngóng đợi con về, về bên mái nhà cha. Bên
mắt thăm dăm tuôn trào cha già từng giây phút đợi con. Con

nay mới chợt nhận ra: cha già là tất cả đời con.
cha ấp đầy niềm vui cao với tình cha tựa trời xanh. ĐK: Đi
ơi! Có hiểu lòng cha con là, là tất cả của cha.

xa con mới hiểu rằng: quê hương ôi quá thân thương. Khi
ơi! Con đã lỗi phạm con không xứng đáng con cha. Xin

con xa bóng cha hiền đời con sao nhiều cay đắng. Cha ...
cha xem đứa con ...

này chỉ là: tôi tớ mọn hèn.